

عنوان مقاله:

گسترش اندیشه شیعه اثنی عشری در قرن نهم

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ و تمدن ایران و اسلام، دوره 2، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

منصوره امیری - کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به دنبال بررسی شرایط اجتماعی و مذهبی پیش از ظهور صفویان است. پیروزی صفویان در استقرار مذهب تشیع در یک جامعه سنی به خودی خود صورت نگرفته، بلکه ناشی از عواملی خاص بوده است. این شرایط به یک باره پدید نیامده است و در طی ادوار متمادی، اتفاقات متعددی رخ داده که در نهایت منجر به روی کارآمدن صفویان شد. در طول تاریخ ایران پس از اسلام، این سرزمین شاهد نهضت ها و انقلابات متعدد بوده است که بعضاً، دست مایه های اقتصادی، اجتماعی و ... نیز داشته اند. در بین این نهضت ها می توان از عامل مهمی نام برد که محرک قابل توجهی بوده است. این عامل، مذهب تشیع می باشد چنانکه نهضت عاشورا، قیام زید و فرزندان، علویان طبرستان، اسماعیلیه و سربداران از جانب جامعه شیعه ی ایران تغذیه می شد. وقوع این نهضت ها توانست اذهان عمومی را برای پذیرش تشیع آماده کند. علیرغم این که بعضی از منابع به عامل جبر در شیعی شدن ایران اشاره می کند باید یادآور شد که جامعه ی ایرانی از بدو ورود اسلام با تشیع آشنایی داشته است. حضور تشیع در طول تاریخ ایران پس از اسلام در جامعه ی ایران تعاملاتی را بین گروه های متعدد مسلمان پدید آورد. در این مقاله به صورت مختصر به نهضت هایی می پردازیم که با اندیشه های شیعی راه اندازی شده است و به نوعی بر تاسیس سلسله صفوی و رسمیت تشیع به عنوان مذهب ملی تاثیرگذار بودند. از این رو در این مقاله به مباحث نحل و فرق شیعی، رابطه تشیع و تصوف، روند رشد فقه شیعه و مناطقی که در ارتباط با تصوف و تشیع بودند، پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

تشیع، عصر صفوی، تصوف، تسنن، مغولان، نهضت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721212>

